

Hr. Korsgaard vil endogsaa gøre det til 70 Mill. Kr. —, medens derimod det svenske Statsbudget og Statsregnskab balancerer. Men hvorfor balancerer de? Fordi man der ganske automatisk, havde jeg nær sagt, fra Aar til Aar optager som Laan en ikke ringe Del af de Udgifter, der gaar til Erhvervelse af Aktiver, særlig ved Statens indtægtgivende Virksomheder som Statsbaner og lignende. Det er ganske fast Praksis indenfor den svenske Finanshusholdning, og der er ikke et Menneske, der der anfægter den, saa vidt jeg har set. I det sidste Halvaars Budget, jeg har set fra Sverige, opføres 24,2 Mill. Kr. til Erhvervelse af Aktiver for Statens indtægtgivende Virksomheder. Der er ogsaa andre Laanemidler, der lægges Beslag paa, men jeg skal holde mig til de 24,2 Millioner i Halvaaret, hvilket svarer til ca. 48 $\frac{1}{2}$ Million for et helt Aar. Det anser man sig for fuldt berettiget til i Sverige, fordi man mener, at der her virkelig er Tale om Anskaffelse af reelle Formueværdier. Jeg kan derfor ikke erkende den anførte Betragtningssmaades Rigtighed. Jeg siger ikke, at man ikke skal tilstræbe den formelle Balance, det er et udmærket Maal at sætte sig, at tilstræbe en saadan Balance, hvor man altsaa dækker alle Udgifter ikke alene paa Driftsbudgettet, men ogsaa paa § 26 af Indtægterne paa §§ 1—7 og Indtægten paa § 26. Det er aldeles fortrinligt, naar man kan gøre det, men man skal saa blot være klar over, hvad det er, man gør. Det er i saa Tilfælde ikke Balance, man opnaar, men et betydeligt Overskud for det vedkommende Regnskabsaar. Det er kun dette, jeg forlanger, man skal erkende. Jeg vil oprigtigt haabe, at man en Gang maa komme dertil, at vi naar den formelle Balance, at vi virkelig kan afholde disse Udgifter. Man skal saa blot forstaa, hvad der ligger deri. Jeg synes, der var noget vist besynderligt i, at det ærede Medlem i Tavshed forbigik, da han talte om Statsregnskabet, det mægtige Fremskridt, der ligger i, at Balancen paa Driftsregnskabet er forbedret med ca. 93 Millioner, idet dette i øvrigt er opgjort ganske paa samme Maade som det foregaaende Aar. Det viser bedre end noget andet, hvor stor Fremgang dette Regnskab betyder.

Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard udtalte, at i indeværende Finansaar har man Lov til at vente nogenlunde Balance. Jeg føler mig ikke kaldet til at forstærke det Udtryk, som det ærede Medlem her brugte, men det

glæder mig, at han erkender Muligheden af det. Videre gaar jeg heller ikke. Derimod saa han betydeligt mørkere paa Finanslovsforslaget for 1924—25 og mente navnlig, at jeg havde været for optimistisk med Hensyn til Opstillingen af Udbyttet af de indirekte Skatter. Det kan jeg nu paa ingen Maade indrømme. Det er givet, at naar man ser paa Resultatet af det første Halvaar — andet end de indvundne Resultater har vi til syvende og sidst ikke at holde os til, og andet har vi heller aldrig holdt os til ved Opstillingen af disse Indtægter —, giver det ikke det ærede Medlem Ret i hans Betragtning. Forbrugsskatterne minus Forlystelsesskatten — i Forbrugsskatternes maanedlige Opførelse, som den tilstilles Pressen, er Forlystelsesskatten ikke med — har i April—September 1923, begge Maaneder inklusive, indbragt 98 302 000 Kr. Det svarer til et helt Aars Udbytte af ca. 196 $\frac{1}{2}$ Million, medens der er budgetteret 197 $\frac{1}{4}$ Million. Men naar man saa erindrer, at i dette Halvaars Resultat er den Forhøjelse af Tobaksafgifterne, som beløber sig til 3 Mill. Kr. aarlig, ikke med for den første Maaned, og den langt betydeligere Forhøjelse, som er anslaaet for Skatten paa Lagerøl og alkoholstærkt Øl i det hele taget til 5 Mill. Kr., er ikke med for de 4 af disse 6 Maaneder, vil man se, at Udbyttet for de forløbne 6 Maaneder bliver bedre, end det er budgetteret for Finansaaret 1924—25. Det ærede Medlem ankede særlig over et bestemt Punkt, nemlig Tillægsafgiften paa Spiritus, som han mente var sat for højt, og jeg kan jo godt indrømme det ærede Medlem, at Resultatet for det første Halvaar ikke fører saa højt op, som det er opført paa Finanslovsforslaget 1924—25, men til Gengæld har Udbyttet af det alkoholstærke Øl været saa meget større end anslaaet baade for August og September og navnlig for September, idet det her var anslaaet til ca. 1 225 000 Kr., medens vi kun regnede det til 5 Mill. Kr. for hele Aaret. Nu kan man naturligvis ikke tage den enkelte Maaned og regne absolut derefter, men Salget var saa stort, at det ganske sikkert indicerer, at vi har regnet meget beskedent ved kun at anslaa Udbyttet til ca. 5 Millioner. Og hvad jeg særlig ønsker at paapege, ogsaa overfor det ærede Medlem Hr. Rode, er, at der er en vis organisk Forbindelse mellem Udbyttet af Spiritusafgiften og Udbyttet af Afgiften paa alkoholstærkt Øl. Der er Konkurrence mellem Alkoholdrikene i meget høj Grad, og der er ikke